

ærede Finansminister for om muligt at tilvejebringe en heldigere og simplere Ordning af denne Sag, og jeg tillader mig at henstille til velvillig Overvejelse, om det ikke vilde være naturligt at benytte Sognefogderne til at foretage disse Opmaalinger. Sognefogderne ville kunne gøre det langt billigere end Branddirektørerne, idet der ikke vil være Tale om Befordringsgodtgørelse i saa godt som noget eneste Tilfælde, naar det er Sognefogden, der foretager Opmaalingen, og med Hensyn til de Diæter, der maatte blive Tale om, vilde de jo være et passende Supplement til Sognefogdernes Løn; de klage jo stadig over, at de ere for slet lønnede, men hvis de skulde have højere Løn, hvem er det saa, der skal ud med Pengene? Det er, som bekendt, Amtsrepartitionsfondet. Det vil sige, det bliver en ny Byrde paa Hartkornet, men hvad enten vedkommende, der skal have sin Bygning opmaalt, betaler Sognefogden eller Branddirektøren, kan være ham ligegyldigt, og hvad enten Betalingen udredes af Statskassen eller af private, et det ligegyldigt, enten det er til Sognefogden eller til Branddirektøren. Jeg finder det formaalstjenligt, at man tilvejebringer en Ordning, hvorved Sognefogderne faa det Hverv at foretage disse Opmaalinger. Det vil være bekvemmest for Beboerne, hvis Bygning skal opmaales til Bygningsafgift, og det vilde tillige være en økonomisk Foranstaltning. Jeg føler mig overbevist om, at Udvalget vil tage Spørgsmaalet under Overvejelse inden Sagens 3dje Behandling.

P. Pedersen: Naar jeg kunde ønske at gøre nogle Bemærkninger, da er det navnlig fordi jeg med Tilfredshed ser, at det ærede Udvalg er fuldstændig enig om de stillede Ændringsforslag til denne Lov om Fritagelse for Bygningsafgift i visse Tilfælde. Da ogsaa den højtærede Minister stiller sig velvillig til Spørgsmaalet, kan det altsaa ventes, at vi i en nær Fremtid med Hensyn til denne Sag kunne faa den Forandring, man ønsker. Jeg har, som det vil ses af Betænkningen, først i Samlingen indbragt et Andragende her i Folketinget fra nogle Beboere paa Frederikssunds Købstads Bymarker. Disse Beboere have i flere Aar været stærkt bebyrdede af denne Bygningsafgift, og idet jeg ikke ser bort fra den Betydning, Fritagelsen vil faa f. Eks. for Smaahaandværkerne paa Landet, glæder jeg mig ved, at der baade fra Regeringens og fra Rigsdagens Side er blevet taget Hensyn til

disse Beboere af Bymarker, saa at man kan vente at faa dette Spørgsmaal ordnet i en nær Fremtid paa en for de vedkommende tilfredsstillende Maade. Jeg finder i øvrigt ikke Anledning til her at komme ind paa Enkeltheder. Den ærede Ordfører har tilstrækkelig tydelig udviklet Sagen, og jeg kan derfor godt begrænse mig hertil. Jeg vil udtale det Haab, at det, da der synes at være Enighed til Stede her mellem det Udvalg, som har behandlet Sagen, og den ærede Minister, maa lykkes Regeringen og Rigsdagens i Forening at faa ordnet dette Spørgsmaal i en nær Fremtid. Jeg er temmelig vis paa, at det vil finde Tilslutning her i Folketinget, og jeg haaber ogsaa, at det vil finde Tilslutning fra anden Side i Rigsdagen. Derfor vil jeg slutte disse Par Bemærkninger, idet jeg igen udtaler Haabet om, at det i en nær Fremtid maa lykkes at faa ordnet denne Sag paa en for de vedkommende baade retfærdig og hensigtsmæssig Maade.

Aadal: Jeg vil kun udtale min Glæde over den Modtagelse, der er bleven dette Forslag til Del, som jeg i sin Tid havde den Ære paa egne og fleres Vegne at indbringe her i Tinget. Jeg vil bringe en Tak til Udvalget for den Velvilje, hvormed det har behandlet Forslaget, og en Tak til den ærede Finansminister, fordi han har imødekommet de Ønsker, som ere fremkomne fra Udvalgets Side om at gaa noget videre, end det oprindelige Forslag tilsigtede. Hovedparagraffen, § 1, indeholder jo det væsentligste af det oprindelige Forslag. Man har ikke her kunnet naa saa vidt, som man har kunnet ønske, men man er dog kommen et Skridt fremad ad den Vej, man har villet gaa, nemlig at faa en Lettelse i Bygningsafgiften. Man har ikke naaet at faa en Revision af den hele Bygningsafgift, som jeg et Par Gange har tilladt mig at opfordre den højtærede Finansminister til at foretage, idet han har ment, at det i Øjeblikket ikke var heldigt at foretage den, men i og for sig har det sin Interesse, at de næringsdrivende ude omkring i Landet kunne se, at man, samtidig med at man behandler gamle, uretfærdige Skatteforhold for Landbruget, ogsaa tager disse Skatteforhold op til Behandling. De ere omtrent lige saa gamle, og de ere lige saa uretfærdige som Landbrugets Skatter. Det har, som sagt, sin Interesse for de næringsdrivende, at de kunne se, at vi ogsaa have Øjet aabent for den uretfærdige Skat, som trykker dem. Man vil jo ved Forslaget ogsaa naa dette,